

Komócsin Zoltán elvtárs ünnepi beszéde

(Folytatás az 1. oldalról.)

— A mai napon az egész világon május 1-ről emlékeznek meg a dolgozók. Ezen az ünneppon különös öröm számomra, hogy a gyűlés résztvevőinek, Szeged város valamennyi dolgozójának átadhatom a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány és Kádár János elvtárs legjobbjai kívánságait, szívélyes elvtársi üdvözlését — kezdte ünnepi beszédét Komócsin Zoltán elvtárs, majd megemlékezett a nemzetközi munkásünnep jelentőségéről, a régi harcok májusi tüntetéseiről és ezeknek több szegedi epizódjáról. Elmondotta, hogy az a program, amelyért a régi májusokon harcoltunk, már teljes egészében megvalósult, leraktuk a szocializmus alapjait és a társadalmi összefogás, a szocialista nemzetiségi létjellemeit feltételit is megteremtettük.

— Az, hogy ma már köztudomásosan, egy irányban munkálkodunk, nincsenek érdekek, amelyek elválasztanak bennünket, új erőt kölcsönöz az építő akaratnak. Eredményeink azt bizonyítják, hogy

sokra képes a nép olyan országban, ahol a munka szabaddá vált

és útban vagyunk afele, hogy a társadalom létezésének, fejlődésének, a magyar munkások, a magyar népünk újra és újra tanúbizonyságát adja munkásszeretetének, tudásának, annak, hogy rendkívül erőfeszítésekre is képes, ha arra van szükség — mondotta Komócsin Zoltán elvtárs, majd miután a gyorsabb előrehaladás akadályairól szólt, így folytatta:

— Amikor munkára buzdítunk, arra kell gondolnunk, hogy

minden új érték, amelyet dolgozók teremtenek, az egész népet gazdagítja.

Csak így tudjuk megoldani népünk minden mai gondját, a lakás, az élelmiszer, a ruházódás, a kulturálódás gondjait, fejlődő igényeink kielégítését. A jobb és eredményesebb munka, a szocialista országok gazdasági sikereit a legnagyobb segítséget jelentik a kapitalista világregrendszerben élő osztályos testvéreinknek is, hiszen minden új eredményünk fokozza a szocializmus vonzó erejét, szélesíti híveinek táborát.

Az ünnepi szónok ismertette, hogy hazánk erejéhez mérten miékként vesz részt a nemzetközi méretű osztályharcban, miként támogatja a gyarmati népek függetlenségi harcát, gazdasági és társadalmi felemelkedésének ügyét, s milyen szerepe van szocializmus építő munkáknak a világbéke megőrzésében.

— Ma, amikor a világ országaiban a májusi zászlók alatt az utcákra özönlének a munkások, dolgozók, abban a tudatban ünneplhetnek, hogy a múlt évi októberi válás óta, a Karib-tengeren kialakult súlyos helyzet óta a nemzetközi feszültség valamelyest enyhült — folytatta.

Az emberiség kivívta a béke fenntartásának lehetőségét, de még nem beszélhetünk a háborús erők végleges vereségéről.

Nyugaton egyre nagyobb méreteket ölt a fegyverkezés-i láz, ezért a háború megszállottjaival szemben csak az segít, ha az 6 katonai erejükkel azonos, vagy annál is hatalmasabb erőt szerezünk szembe. A szocialista tábor, de mindenképp a Szovjetunió rendelkezik azokkal a korszerű fegyverekkel, amelyeknek

pusztító hatása a legelvetemlőbb agresszort is gondolkodásra készteti.

— Az emberiség mind világosabban ismeri fel, hogy a háború fenyegetésével az imperializmus mérhetetlen lehetőségeitől fosztja meg a népeket. Elképzelni is nehéz, hogy mi mindent lehetne tenni az egész emberiség javára, ha valóra válna az általános és teljes leszerelés. Ha a világ évi 120 milliárdos hadi kiadásainak csak 8—10 százalékát békés célokra fordítanák,

két évtized alatt az egész földkerekségen meg lehetne szüntetni az inséget,

le lehetne küzdeni a népbetegségeket és az irástudatlanságot. Az általános és teljes leszerelés megvalósításával 20—25 év alatt megkérdezhetnénk földünk gazdagságát, Tehát amikor a békeért küzdünk, nemcsak az emberek százmillióinak megmentéséről, hanem

a földkerekség boldogabb jövőjének kivívásáról is szó van.

Ezt a jövőt is védik és őrzik a világ munkásai, amikor május elsején a béke zászlaja alatt kivonulnak az utcákra és terekre.

— A magyar munkások, a magyar dolgozó népünk különösen nagy szerepet fordult e nemzetközi ünnepen a testvéri szovjet nép és valamennyi szocializmust építő ország népe felé. Hűségünk a szocialista országok közösségéhez, eltökéltségünk, hogy védjük, erősítjük országaink testvéri összefogását és egységét, a legfontosabb biztosítéka annak, hogy az alapok lerakása után hazánkban megvalósítsuk a szocializmus teljes felépítését.

— Erőnk, újabb győzelmeink biztos tudatában küldjük testvéri üdvözlése

tünket a világ minden országának munkásaihoz, dolgozó népéhez.

Azt kiáltjuk nekik: úgy dolgozzunk, úgy harcoljunk, hogy azzal segítsünk benneteket is. Mint ahogy a ti harcaitok minden győzelmekünk is segít. Ha így küzdünk, váll-váll mellett, és minden erőnket latba vetve, elérjük valamennyiünk közös nagy célját:

győz az egész világon a béke, a demokrácia, a szabadság és a szocializmus.

Beszédét e szavakkal fejezte be:

— Eljén május 1., a munkások nemzetközi harci seregszemléje!

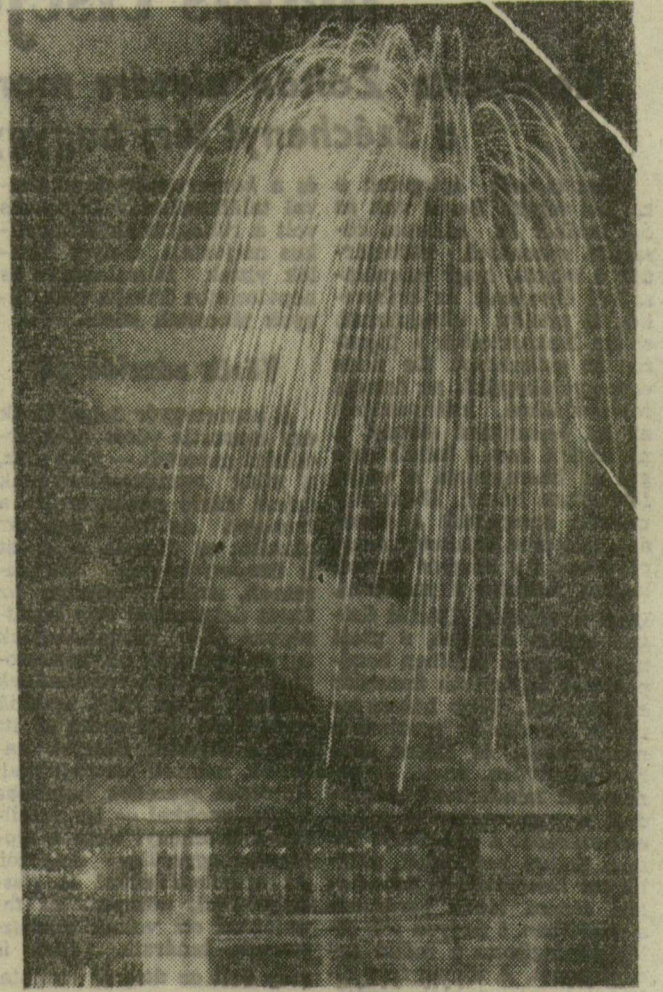
Komócsin Zoltán elvtárs beszédét többször szakította meg a nagygyűlés hallgatójának lelkes tapsa és

befejező szavai után is sokáig zúgott az egyetértés tapsvihara.

Ezután Juhász József elvtárs zárszavával, majd az Internacionáléval ért véget a május elsejei ünnepi nagygyűlés, s megkezdődött az egésznapos szórakozás. A térről azonban nem sietett mindenki azonnal Újszegedre, vagy az üzemekbe, művelődési otthonokba, mert a szegedi munkások zene-kara, Szaniszló János karnagy vezetésével rögtönzött, hangulatos térzenét adott. A zenekedvelők nagy gyűrűt vontak az együttes köré és különösen megtapsolták a kubai forradalmi indulót, melyet Szegeden először a munkások zenekar mutatott be.

Jókedvű délután

CSODÁLATOS! GYÖNYÖRŰ!

Pillanatkép az esti tüzijátékról

— Mikor kezdik fordulni, zúgott fel — furakodott előre a felbőgő — Milyen csodálatos! — Milyen csodálatos! — Milyen csodálatos!

— Jaj, de gyönyörű — A kislány szeme, szája kikerkedett, O nem bírt egy szót sem szólani az örömtől.

— Az újszegedi oldalon előbb csak alacsonyról induló ember arcát simogatta a langyos tavasz szellő. Még beszélgettek, néztek a fényárban pompázó szőke Tiszát, nem is gondolván arra, hogy a Szabadság úszóházban a munkások zászlóalaj vezetői már megteremtették a rádiószóval szülő tüzijáték ki-karta el a göndör bárnyfelhőket, a közönség önfelédő tőre kezdett.

— Olyan, mint ha nekünk csinálnak, éppen ide tövik — okoskodott a gyerek.

— A hídról görög-tűz folyt a Tiszába, majd ismét csillagok szaladtak fel az égre. S ha nem jön közebe két kis technikai hiba — a vezetéket elégették a föld közelében robbanó patronok —, talán még szebb, még megkapóbb lett volna a május elsejéi záró ünnepi tüzijáték.

— Ugye megérte, hogy kijöttünk megnézni — jelentette ki a végén Zsuzsi, olyan büszkén, mintha ő csinálta volna az egészet. — Nem baj, hogy volt közben szünet, így legalább tovább tartott! F. K.

A ligetben, a gyárban, a Tisza-parton

Csúcsforgalom Újszegeden, a forgóhíntánál

Egész nap özönlött az emberfolyam át a hídon a ligetbe, ahol már a kora déli órákban megkezdődött a majális. A gyűlés után szinte perceik alatt elözönlötték az emberek a liget sétányait, körülülték a vendéglők, a Vigadó asztalait. Délelőtt már valóságos közharcot kellett vívni egy-egy ülőkialmatosságért a szórakozóhelyeken.

Ebéd után hatályát „vesztette” a fűre lépni tilos figyelmeztetés. Körülülték a zöld gyepre telepedett emberek a sörös, borsos vagy bambisüveg kupacokat. Ittak, napoztak, hűsöltek a liget tisztasain, a fák tövében, keveset törődve a fősorban lüktető emberfolyammal, amely nevetést, szórakozást, sétált, fogyasztotta az illatos kolbászt és kortyolgatta utána a sört.

A forgóhínták körüli zsivaj is belopózott a fák közt, hívogatva az ünneplőket oda, ahová nehezen jutha-

tott el ember a nagy túlekedésben, hogy helyet kapjon gyermeke részére.

Az építőipari munkások nyugodtabb helyet választottak a szórakozásra, a strandfürdői üdülőjük volt a vidámság tanyája. A szalámglyáriak a Tisza szegedi partján maradtak klubjukban és annak kerhelyiségében fogyasztották el ünnepi ebédjüket. A kenderfonógyáriak is házi ünnepsüggön szórakoztak dallal, táncal és természetesen kocintással. A nyomdászok mindjárt a nagygyűlés után hangulatos kisgyűlést rendeztek üzemükben. Ott volt az üzem minden dolgozója, itt adták át a szocialista munkaversenyben kitüntetett dolgozóknak a kitüntetéseket, jutalmakat, ezzel az aktussal is hirdelve, hogy a mi társadalmunk alkotó és ünneplő társadalom, hogy az idei májusiakat is a fizikai és szellemi alkotások díszítették fel, és május elseje a

munkanapokat felmérő ünnep is.

Ezt szépen példázta az egész ideai szegedi seregszemle, mely reggeltől estig tartott, gazdag programmal, ünnepi elménnyel és az ünnephez illő, hangulatos szórakozással.

A Halászbástya mint koncertterem

Gyorsan repültek az órák a felvonulás után a számtalan szórakozási lehetőséget kínáló fővárosban. Este hét órákor már hatalmas érdeklődés mellett „nyitott” Budapest legjobb szabadtéri koncertterme, a Halászbástya. Az ünnepi műsor programja magyar hangversenyes volt. Mire felcsendültek a Bánk bán örökszép dallamai, a festői környezetben levő nézőtér zsúfolásig meg-

telt, s már „állóhelyet” sem igen lehetett szerezni.

Nyolc órákor egybékint már mindenütt megkezdődtek az utcabálok. Kereken két tucat szabadtéri bál szórakozhattak a peatlék a késő esti órákig. Legnépesebb, természetesen, a Felvonulási tér központi utcabál volt, ahol mintegy 50 000 fiatal és kevésbé fiatal ropta a táncot.

Külföldi vendégeink a budapesti május elsejéről

A májusi seregszemle nézőtér sorában ott voltak a SZOT meghívására a világ minden tájáról hazánkba érkezt külföldi szakszervezet vezetők, akik mindvégig nagy érdeklődéssel kísérték a budapesti dolgozók felvonulását, s őszinte elismeréssel nyilatkoztak a látottakról.

Robert Hernio, a Szakszervezeti Világszövetség titkára többek között hangzott: a SZVSZ százhuszmillió tagjának testvéri üdvözlését hoztam a munkásoknál nagy ünneppén magyar barátainknak. A magyar nép igazságtét, valamennyi rétegének lelkes, szocialista szellemét sugározta a felvonulás minden mozzanata, ez a

megkapó, örömteli tüntetés a béke, a szocializmus mellett. Lelekesítő, erőt adó példa a budapesti május ünnep a világon valamennyi, a békeért, a szabad, jobb életért harcoló ember számára.

Küldöttség képviselte az ünnepen az algériai dolgozók általános szövetségét, A delegációk egyik tagja, Mohamed Azzemmou így nyilatkozott: — Mélyen megragadt bennünket a szocializmus építő magyar szervezett, sikeres munkája, amelynek mintegy tízre volt ez a nagyszerű felvonulás. Öszinte, nagy érdeklődéssel kísérjük munkájukat, vívmányaikat. Ezért is veszünk részt nagy várakozással a magyar szakszervezetek 20. kongresszusán. Fontos tanácskozás minden biztonnyal sok tanulsággal szolgál majd az afrikai országok szakszervezeti mozgalma számára.

A felvonulás sok „nem hivatalos” külföldi vendége között volt négy szudáni mérnök, akik magyarországi tanulmányútjukon közlekedésük eredményeivel ismerkednek. — Öszinte, szívélyes barátsággal, segítőkészséggel fogadnak bennünket mindennél — mondotta egyikük. Ali Sunni el Malkai vasúti mérnök. — Valóban otthon érezzük magunkat kedves magyar barátaink között — ezért sem mulaszthattuk el ezt a mai nagy találkozást.